

वा० रा०

॥१३॥

सीतादीनां राजीवादिभिः क्रमेणान्वयः ॥ कर्पीद्रोत्रवाली पुंसां वामनेत्रस्पंदोऽशुभशंसी स्त्रीणां सशुभशंसी ॥ ३१ ॥ कडमानः ॥ इतिरामाभिरामेश्रीरा० किष्किंधाकां
डेपंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ आख्याति आख्यातवान् तन्निमित्तमितिशेषः ॥ १ ॥ तत्किं तत्राह ॥ यन्निमित्तमिति ॥ २ ॥ त्वया लक्ष्म
णेनच विद्युक्ता तव भार्या सीता अंतरं प्रेप्सुना छिद्रं दिदृक्षुणा लृता तेन लोकरावणेन रक्षसा त्वं भार्यावियोगजं दुःखं प्रापित इति चाख्यातवान् ॥ ३ ॥ ४ ॥ रामेण स्वकार्य

सीताकर्पीद्रक्षणाचराणाराजीवहेमज्वलनोपमानि ॥ सुग्रीवरामप्रणयप्रसंगेवामानिनेत्राणिसमंस्फुरंति ॥ ३१ ॥ इत्यार्षे० वा०
कि० पंचमः सर्गः ॥ ५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ पुनरेवाब्रवीत्सीतोराघवं रघुनंदनं ॥ अयमाख्यातिते रामसेवको मंत्रिसत्तमः ॥
॥ १ ॥ हनूमान्यन्निमित्तं त्वं निर्जनं वनमागतः ॥ लक्ष्मणेन सह भ्रात्रा वसतश्च वने तव ॥ २ ॥ रक्षसापहता भार्या मैथिली जनकात्मजा ॥ त्व
यावियुक्ता रुदती लक्ष्मणेन च धीमता ॥ ३ ॥ अंतरं प्रेप्सुना तेन हत्वा गृध्रं जटायुषं ॥ भार्यावियोगजं दुःखं प्रापितस्तेन रक्षसा ॥ ४ ॥ भार्या
वियोगजं दुःखं न चिरात् त्वं विमोक्ष्यसे ॥ अहंता मानयिष्यामि नष्टां देवश्रुतीमिव ॥ ५ ॥ रसातले वा वर्तते तीवर्तती वानभस्तले ॥ अहमानीय
दास्यामि तव भार्यामरिंदम ॥ ६ ॥ इदं तथ्यं मम वचस्त्वमैव हि चराघव ॥ न शक्यासा जरयितुमपि सेंद्रैः सुरासुरैः ॥ ७ ॥ तव भार्या महाबाहो
भक्ष्यं विषकृतं यथा ॥ त्यज शोकं महाबाहो तां कांतामानयामिते ॥ ८ ॥ अनुमानात्तु जानामि मैथिलीसानसंशयः ॥ ह्रियमाणामया ह
ष्टारक्षसारौद्रकर्मणा ॥ ९ ॥ क्रोशंती रामरामेति लक्ष्मणेति च विस्वरं ॥ स्फुरंती रावणस्यांके पन्नगेंद्रवधूर्यथा ॥ १० ॥

साधने प्रतिज्ञाते सति स्वयमपि तत्कार्यसाधनं प्रतिजानीते ॥ भार्येत्यादि ॥ न चिरान्नष्टां मधुकैटभहतां देवस्य धर्मस्य ब्रह्मणश्च ज्ञानसाधनभूताश्रुतिस्त्रयी तामिव दीर्घार्पः ॥ ५ ॥ वर्तते तीवर्तमा
नां ॥ ६ ॥ तथ्यं तथ्यमेवावैहीत्यन्वयः ॥ ७ ॥ विषकृतं विषमिश्रितं ॥ ८ ॥ या दृष्टा सा मैथिलीति अनुमानात्त्वद्भार्यात्वानुमापकाद्रामेत्याक्रोशाह्लिगाज्जानामीत्यन्वयः ॥ ९ ॥ १० ॥

कि० कां०

॥१३॥